

Arrest

nr. 219 088 van 28 maart 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart staatloos te zijn, op 26 september 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de herbevestiging door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging op 3 september 2018 van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 27 juli 2017 een asielaanvraag in.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 25 september 2017 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging herbevestigt op 3 september 2018 het bevel om het grondgebied te verlaten van 25 september 2017. Dit geschiedt aan de hand van een document waarin het volgende staat:

“Herbevestiging van een bevel om het grondgebied te verlaten

De persoon die verklaart zich [E.M.M.] te noemen, geboren te [T.] op [...], en welke verklaart van van Palestijnse oorsprong (niet-erkend) nationaliteit te zijn, dient gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hij heeft betekend gekregen op 25.09.2017 door de Dienst Vreemdelingen-zaken.”

Dit is de thans bestreden *“beslissing”*.

2. Over de ontvankelijkheid

Om ontvankelijk te zijn moet het beroep gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing.

In de memorie van toelichting bij de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt gesteld dat voor het begrip *“beslissing”* of *“bestuurshandeling”* kan worden teruggegrepen naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft, te weten *“een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of toestand dan wel zodanige wijziging te beletten”* (Parl.St. Kamer, 2005-2006, DOC 51 2476/001, 92).

De Raad dient vast te stellen dat een herbevestiging van een eerder bevel om het grondgebied te verlaten, geen uitvoerbare beslissing betreft en dus niet aanvechtbaar is. De rechtstoestand van verzoeker wordt niet gewijzigd door een loutere *“herbevestiging”* van een eerder gegeven bevel om het grondgebied te verlaten, dat reeds definitief is geworden. Verzoeker poneert dat de *“herbevestiging”* wel degelijk een autonome beslissing is, omdat er nieuwe elementen aan het administratief dossier werden gevoegd. Hij specificeert hierbij dat hij door de politiediensten op 3 september 2018 werd staande gehouden en werd meegenomen naar het politiecommissariaat waar hij werd ondervraagd. Hij stelt dat hij heeft benadrukt dat hij bij zijn oom verblijft, die hem kost en inwoon verschaft en dat hij van hem afhankelijk is. Verzoeker stelt dat *“de nieuwe elementen”* verweerder *“kennelijk niet [doen] besluiten dat verzoeker geen bevel zou moeten verkrijgen om het grondgebied te verlaten. Integendeel [...] wordt [...] beslist tot herbevestiging van het bevel om het grondgebied te verlaten.”* In het administratief dossier zit een verslag opgesteld door de federale politie op 3 september 2018. Hieruit blijkt niet dat verzoeker zou hebben gezegd dat hij bij zijn oom verblijft, die hem kost en inwoon verschaft en dat hij van hem afhankelijk is. Er is dus geen sprake van *“nieuwe elementen”* zoals verzoeker ze schetst in zijn verzoekschrift en die hij zou hebben meegedeeld bij zijn gehoor door de federale politie. Uit het bovenvermeld verslag van de federale politie blijkt wel dat verzoeker een vervallen attest van immatriculatie bij zich had en dat de federale politie na *“radiofonisch navraag”* verneemt dat verzoeker ambtelijk geschrapt is. Uit een nota opgesteld op 3 september 2018 door L.D, attaché, kan worden afgeleid dat de federale politie contact opnam met Dienst Vreemdelingenzaken. Deze stelde vast dat verzoeker al eerder een bevel om het grondgebied te verlaten heeft gekregen op 25 september 2017, dat hij een vervallen A.I. heeft en dat er *“Geen plaats is”*. Op grond hiervan nam hij de *“beslissing: herbevestiging BGV”*. Verweerder heeft op 25 september 2017 besloten tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, zodat verzoeker hier sedertdien aan onderhevig is. Verweerder bevestigt op 3 september 2018 louter dat verzoeker hieraan gevolg dient te geven. Er is hierbij geen sprake van een nieuw onderzoek van verzoekers geval op basis van nieuwe elementen of argumenten. Verzoeker bevindt zich derhalve nog steeds in dezelfde rechtstoestand. Verzoeker stelt dat de herbevestiging *“belet dat de rechtstoestand van verzoekster [sic] gunstig zou wijzigen”*, doch concretiseert dit niet. Alleszins, er ligt voorafgaand aan de herbevestiging van het bevel om het grondgebied te verlaten geen nieuw element voor op grond waarvan verzoeker de verwachting kon koesteren dat zijn rechtstoestand zou wijzigen, minstens toont hij dit niet aan. Het gegeven dat onderaan het document wordt aangegeven *“ik erken kennisgeving te hebben ontvangen van dit bevel”*, maakt verder niet dat de herbevestiging van het bevel om het grondgebied te verlaten toch dient te worden beschouwd als een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten en dus als een aanvechtbare rechtshandeling. Dit betreft hooguit een onfortuinlijke formulering van verweerder die louter de kennisgeving van de herbevestiging van het bevel om het grondgebied te verlaten betreft en dus geen aanleiding kan geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA